

- 28 juni 2007 (2007/445/EG) ⁽³⁾,
- 20 december 2007 (2007/868/EG) ⁽⁴⁾,
- 15 juli 2008 (2008/583/EG) ⁽⁵⁾ en
- 26 januari 2009 (2009/62/EG) ⁽⁶⁾,

ongeldig?

⁽¹⁾ PB L 344, blz. 70.

⁽²⁾ Besluit van de Raad van 29 mei 2006 tot uitvoering van artikel 2, lid 3, van verordening (EG) nr. 2580/2001 inzake specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten met het oog op de strijd tegen het terrorisme, en tot intrekking van besluit 2005/930/EG (PB L 144, blz. 21).

⁽³⁾ Besluit van de Raad van 28 juni 2007 tot uitvoering van artikel 2, lid 3, van verordening (EG) nr. 2580/2001 inzake specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten met het oog op de strijd tegen het terrorisme, en tot intrekking van de besluiten 2006/379/EG en 2006/1008/EG (PB L 169, blz. 58).

⁽⁴⁾ Besluit van de Raad van 20 december 2007 tot uitvoering van artikel 2, lid 3, van verordening (EG) nr. 2580/2001 inzake specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten met het oog op de strijd tegen het terrorisme, en tot intrekking van besluit 2007/445/EG (PB L 340, blz. 100), zoals gerectificeerd.

⁽⁵⁾ Besluit van de Raad van 15 juli 2008 tot uitvoering van artikel 2, lid 3, van verordening (EG) nr. 2580/2001 inzake specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten met het oog op de strijd tegen het terrorisme, en tot intrekking van besluit 2007/868/EG (PB L 188, blz. 21).

⁽⁶⁾ Besluit van de Raad van 26 januari 2009 tot uitvoering van artikel 2, lid 3, van verordening (EG) nr. 2580/2001 inzake specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten met het oog op de strijd tegen het terrorisme, en tot intrekking van besluit 2008/583/EG (PB L 23, blz. 25).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de Primera Instancia n° 11 de Vigo (Spanje) op 6 januari 2016 — Banco Popular Español S.A. en PL Salvador, S.A.R.L./Maria Rita Giraldez Villar en Modesto Martínez Baz

(Zaak C-7/16)

(2016/C 118/11)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Juzgado de Primera Instancia n° 11 de Vigo

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Banco Popular Español S.A. en PL Salvador, S.A.R.L.

Verwerende partijen: Maria Rita Giraldez Villar en Modesto Martínez Baz

Prejudiciële vragen

- 1) Moet richtlijn 93/13/EEG ⁽¹⁾ van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten, in het licht van de artikelen 38 en 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie ⁽²⁾, aldus worden uitgelegd dat zij zich verzet tegen een rechterlijke uitlegging van een wettelijke bepaling van een lidstaat als artikel 1535 van de Spaanse Código Civil, volgens welke die bepaling slechts van toepassing is in de declaratoire procedure, totdat het vonnis is gewezen, en dus geen toepassing vindt in de executieprocedure, nadat het vonnis is gewezen of wanneer de termijn voor het aantekenen van verzet is verstreken, ook al is in de tussentijd de schuld niet volledig terugbetaald aan de schuldeiser?
- 2) Verzetten de in de eerste vraag genoemde bepalingen van Unierecht zich tegen een bepaling van nationaal recht als artikel 1535 van de Spaanse Código Civil, op grond waarvan een betwiste schuldvordering van een ondernemer op een consument kan worden overgedragen aan een derde zonder dat die consument op rechtsgeldige wijze in kennis moet worden gesteld van de cessie, de desbetreffende titel of de reden ervoor, en zonder dat onder overlegging van gedocumenteerd bewijs, waaruit blijkt welke korting of vermindering is verleend, (en hoe dan ook) moet worden meegedeeld tegen welke prijs de schuldvordering uiteindelijk is verkregen?

- 3) Moet het arrest van het Hof van 9 maart 1978 in de zaak Simmenthal⁽³⁾ [106/77] aldus worden opgevat dat de nationale rechter, ter verwezenlijking van het doel van de in de eerste vraag genoemde richtlijn en in het licht van de artikelen 38 en 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, een bepaling van nationaal recht als artikel 1535 van de Spaanse Código Civil buiten toepassing moet laten, volgens welke het recht van aflossing van betwiste schuldvorderingen niet kan worden uitgeoefend in de executieprocedure tot inning van de overgedragen schuldvordering, en de consument dat recht slechts kan uitoefenen indien hij tegen de nieuwe houder van de overgedragen schuldvordering een nieuwe declaratoire procedure inleidt binnen een vervaltermijn van negen dagen ingaande vanaf de kennisgeving van de cessie, met alle daaraan verbonden kosten (advocaat, procureur, griffierechten, bepaling van de bevoegde rechter ingeval de cessionaris niet in Spanje is gevestigd,...)?

⁽¹⁾ PB L 95, blz. 29.

⁽²⁾ PB 2000, C 364, blz. 1.

⁽³⁾ EU:C:1978:49.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof (Duitsland) op
15 januari 2016 — Wolfram Bechtel en Marie-Laure Bechtel/Finanzamt Offenburg**

(Zaak C-20/16)

(2016/C 118/12)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesfinanzhof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Wolfram Bechtel, Marie-Laure Bechtel

Verwerende partij: Finanzamt Offenburg

Prejudiciële vragen

- 1) Verzet artikel 39 EG (thans artikel 45 VWEU) zich tegen een bepaling van Duits recht die bepaalt dat premies die door een in Duitsland wonende en in Franse overheidsdienst werkzame werknemer zijn betaald voor de Franse pensioen- en ziektekostenverzekering, anders dan vergelijkbare premies die een in Duitsland werkzame werknemer heeft betaald voor de Duitse sociale verzekering, de heffingsgrondslag voor de inkomstenbelasting niet verminderen, wanneer het arbeidsloon volgens de overeenkomst ter vermijding van dubbele belasting tussen Duitsland en Frankrijk in Duitsland niet mag worden belast en enkel het op overige inkomsten toe te passen belastingtarief verhoogt?
- 2) Moet vraag 1 ook bevestigend worden beantwoord wanneer de betrokken verzekeringspremies in het kader van de belastingheffing over het arbeidsloon door de Franse Staat — hetzij ten belope van het reële bedrag ervan, hetzij forfaitair –
 - a) in aftrek zijn gebracht, of
 - b) weliswaar in aftrek hadden moeten worden gebracht maar, aangezien er geen verzoek om aftrek is ingediend, niet in aanmerking zijn genomen?